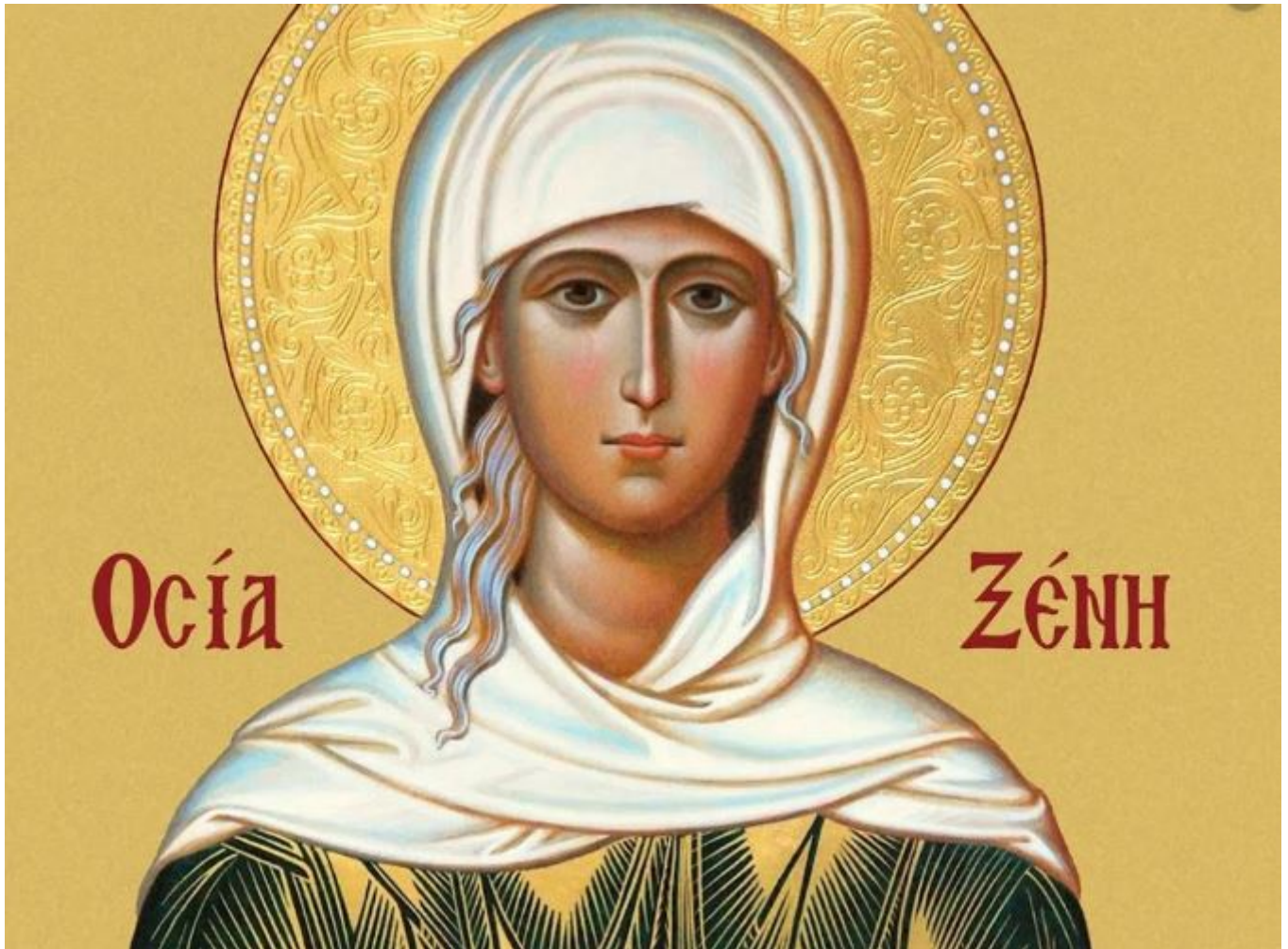

Η Οσία Ξένη και οι δύο θεραπαινίδες της

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Οσία Ξένη και οι δύο θεραπαινίδες της τιμώνται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 24 Ιανουαρίου. Η Κάρα της Αγίας βρίσκεται στο Ναό Τιμίου Προδρόμου Καβάλας.

Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου της Αγίας βρίσκονται στις Μονές Αγάθωνος Φθιώτιδος, Μεταμορφώσεως Σωτήρος Νικητών Χρυσουπόλεως Καβάλας, Λειμώνος Λέσβου και Νταού Πεντέλης και στον ομώνυμο Ναό Νικαίας Πειραιώς.

Εις την Ξένην.

*Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
Οὗ ζώσα καὶ πρίν, ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.*

Εἰς τας δύο θεραπαινίδας.

Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὔσαι ξέναι.

Εἰκάδι οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε Τετάρτη.

Ἡ Οσία Ξένη ἐζήσε τον 5ο μ.Χ. αἰώνα. Ονομαζόταν στην αρχή Ευσεβεία και καταγόταν από τη Ρώμη.

Αρνούμενη τη πίεση των γονιῶν της να νυμφευθεῖ ἄνδρα της ἐπιλογῆς τους, φεύγει κρυφά στην Αλεξάνδρεια όπου μετονομάσθηκε Ξένη για να χαθούν τα ἴχνη της. Πηγαίνει στο νησί της Κω και στη συνέχεια εγκαθίσταται στα Μύλασσα της Καρίας. Εκεί, μαζί με δύο υπηρέτριές (θεραπαινίδες) της που της είχαν μείνει πιστές, ἐκτίσε ναό στο ὄνομα του ἁγίου πρωτομάρτυρα Στεφάνου και ησυχαστικά κελιά.

Πολύ γρήγορα ἡ φήμη της και ἡ ἐνάρετη και ἀσκητική ζωὴ που διήγε ἐφεραν κοντά της νέες κοπέλες που ποθούσαν το βίο της ἀσκήσης και της προσευχῆς, ἐνῶ το μοναστήρι ἐγίνε περίφημο πνευματικό κέντρο, όπου καθημερινά συνέρεαν πολλές πονεμένες γυναῖκες για να πάρουν τις συμβουλές και να ζητήσουν τις προσευχές της ἁγίας.

Ἡ ἁγιοσύνη της ἀναγνωρίσθηκε και κατὰ τη διάρκεια του ἐνταφιασμοῦ του σεπτοῦ της σκηνώματος, ὅταν ἐμφανίσθηκε στον οὐρανὸ σταυρὸς σχηματισμένος ἀπὸ ἀστέρια.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοί Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τό κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καί πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορὰν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δέ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διό καί μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσια Ξένη τό πνεῦμά σου.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ξένην ἦνυσας, ζωὴν ἐν κόσμῳ, ξένην ἔσχηκας, προσηγορίαν, ὑπεμφαίνουσας τὴ κλήσει τὸν τρόπον σου, σὺ γὰρ νυμφίον λιποῦσα τὸν πρόσκαιρον, τῷ ἀθανάτῳ ὁσίως νενύμφευσαι. Ξένη ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τό σόν ξενότροπον Ξένη μνημόσουνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστόν τόν ἐν ἅπασι, σοί παρέχοντα ἰσχύν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἰλεων Ξένη, τόν ξενοτρόπως ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἐκδυσώπει Χριστόν ἡμῖν γενέσθαι Ἀοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς τήν σὴν μνήμην ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν, ἣν πᾶσαι τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον καὶ ἀγίαν πανήγυριν, Ἐνδοξε, πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.